

54- GIÓP VÀ NHỮNG NGƯỜI BẠN

(2:11-37:24)

Hãy làm quen với những ông bạn thân của Gióp. Trước hết là Eliphát lịch thiệp, rồi Bindát hay cãi, và Xôpha thẳng ruột ngựa, cuối cùng là Êlihu trẻ tuổi.

Đây là một cảnh quen thuộc. Ai cũng có lý do để đưa ra lời giải thích cho kinh nghiệm và vấn đề của mình. Gióp có bốn người bạn đến thăm. Như thế Gióp giàu có bạn hữu đầy. Vì thông thường khi bị mất tài sản, địa vị, sức khỏe chúng ta mất luôn bạn bè.

Đây là điều làm chúng ta ngỡ ngàng mộ mặc dầu những lời “an ủi” của họ chỉ dừng lại ở đây thôi. Nhưng điều quan trọng là họ đã không bỏ rơi Gióp. Họ là những người gắn bó tình nghĩa trong lúc hoạn nạn. Trong khi tất cả những bạn bè thân hữu quên Gióp, họ vẫn đến với ông.

Chúng ta thấy họ im lặng trong bảy ngày. Đây là điều tốt! Họ có vẻ như đang cố gắng tìm lý do cho vấn đề của Gióp trước khi họ phát biểu. Có người nói rằng thay vì bàn tán về Gióp thì họ đến và nói chuyện với ông.

Họ đều có lý do; họ muốn nói với Gióp điều họ nghĩ là tại sao mà ông phải chịu đau khổ như thế. Tất cả đều đồng ý là Gióp chắc đã phạm tội nặng lắm nên mới bị khốn khó như thế.

Êliphát củng cố lý chứng của mình bằng một giấc mơ (4:1-5:27); còn Bindát dùng các ngôn ngữ cổ (8); Xôpha, dùng kinh nghiệm và lý luận (11). Êlihu đến gần sự thật nhất khi ông cho rằng đau khổ là phương thế sửa dạy Chúa dùng để mang linh hồn ta trở về với ơn nghĩa Chúa; nhưng nó không hoàn toàn đúng như thế.

Chúa gọi Gióp là người ‘vẹn toàn và ngay thẳng’ nên các người bạn của ông đã sai khi cho rằng lý do duy nhất làm ông bị hoạn nạn là vì ông phạm tội.

Trở lại câu hỏi chính yếu “Tại sao Chúa để cho người công chính phải chịu đau khổ?” Gióp kêu lên từ giữa đồng tro, “Tôi không thể hiểu được. Có gì đó không đúng ở đây”.

Bà vợ ông Gióp thất vọng nói “Ông còn kiên vững trong đường lối vẹn toàn của ông nữa hay thôi? Hãy nguyện rửa Thiên Chúa và chết đi cho rồi!”. Câu này có nghĩa là “Hãy từ bỏ Thiên Chúa đi là vừa”. Đây là lời tuyệt vọng.

Êliphát, lắc đầu thêm vào, “Chúa không bao giờ làm lẫn. Ông đã làm gì đến nỗi phải chịu khốn khó thế này?”

Bindát nói “Thiên Chúa công thẳng. Hãy thú nhận tội lỗi mình đi”.

Xôphát tiếp theo, “TC khôn ngoan nhất mực. Ngài biết rõ con người”.

Êlihu, người của Chúa, nói điều khôn ngoan nhất, “Thiên Chúa tốt lành; Hãy ngược mắt lên, tin tưởng vào Ngài, vì Ngài là Thiên Chúa”.

Bấy giờ Đức Chúa lên tiếng từ giữa cơn bão táp: Ta sẽ tra hỏi ngươi, và ngươi hãy trả lời (40:7)

Và Gióp thưa: *Con biết rằng việc gì Ngài cũng làm được, không có gì Ngài đã định trước mà lại không thành tựu* (42:2). Rồi tới lời thú tội, *Trước kia, con chỉ biết về Ngài nhờ người ta nói lại, nhưng giờ đây chính mắt con chứng kiến. Vì thế, điều đã nói ra con xin rút lại, trên tro bụi, con sấp mình thống hối ăn năn* (42:5-6).

Đây là cuộc chiến thắng của niềm tin được thuần hóa. Khi chúng ta cúi mình trước thánh ý Chúa, chúng ta sẽ tìm thấy đường lối của Ngài. Cúi mình để chinh phục. Quỳ xuống để vâng phục. Đây là bài học của Gióp.

Triết lý của những người bạn của Gióp sai bét. Ông vui vì thấy họ cũng như có thể trút hết tâm sự cho họ, nhưng họ không hiểu ông.

Gióp gần như mất bạn. Ông cố gắng cắt nghĩa cho họ hiểu nhưng họ vẫn không hiểu. Chỉ mình Chúa hiểu thôi.

55- ĐỨC CHÚA VÀ GIÓP

(Gióp 38-42)

Màn này bắt đầu với sự mạc khải của chính Chúa. Trong một chuỗi khoảng sáu mươi câu hỏi, Chúa nói, ai có thể trả lời ngoại trừ chính Ta? Như thế Chúa mạc khải cho Gióp, và Gióp giải bày cho Chúa.

Khi Gióp đến trước nhan Chúa ông quên hết những gì ông muốn nói (40:4-5), điều này cũng giống hết chúng ta. Không thể tranh cãi với Chúa. Cuối cùng, Gióp sắp mình thống hối ăn năn “trên tro bụi” (42:6). Đây là chỗ duy nhất để học những bài học của Chúa – trên mặt bạn, với miệng ngậm!

Đức Chúa giải thích cho Gióp (bằng việc mạc khải chính Ngài) rằng khi con người gặp Chúa thì luôn có chuyện xảy ra. Người kính sợ Chúa phải gặp đau khổ là để giúp họ nhìn ra chính mình. Khi Isaia nhìn thấy rõ mình, ông thốt lên, *Khốn thân tôi, tôi chết mất! Vì tôi là một người môi miệng ô uế* (Isaia 6:1-5).

Có bao giờ bạn nghĩ rằng bạn phục sức nhìn cũng không đến nỗi tệ cho đến khi có người bạn ghé qua mời mình đi chơi với hấn? Khi nhìn thấy bạn mình ăn mặc chau chuốt hết xảy thì mình chợt nhận ra rằng mình cũng cần xem lại cách ăn mặc của mình. Điều này thường đúng khi chúng ta ở dưới sự hiện diện của Đức Kitô. Sự thánh thiện tuyệt vời của Ngài làm chúng ta nhận ra mình là người tội lỗi. Hãy so sánh đời mình với cuộc đời của Ngài và bạn sẽ cảm nhận được cảm giác của Gióp trước mặt Chúa.

Trong chương 42 chúng ta thấy:

1. Sự nhận thức về Thiên Chúa (c.5)
2. Sự sụp lạy của Gióp (c.6)
3. Sự trao ban sứ mệnh để phục vụ (c.7)

Khi bạn đọc chương này, bạn thấy Gióp được thưởng gấp đôi sự giàu có từ Thiên Chúa. Chúa cho phép con cái Ngài phải chịu đựng đau khổ để họ lộ ra cá tính mình, để đưa ra một bài học hữu ích, và để mang ra ánh sáng những tội lỗi bị che giấu. Trong trường hợp của Gióp thứ bị che khuất chính là sự tự mãn cho mình là đúng của ông.

Cuốn sách này minh họa tốt cho đoạn thư gửi tín hữu Roma 8:28. Thật tuyệt vời để nghe sự kiên nhẫn của Gióp thế nào và nhìn thấy lòng nhân từ và thương xót của Chúa kết thúc thế nào. Buổi sáng vui luôn theo sau một đêm buồn.

Gióp tìm thấy Chúa trong cơn khốn khó. Nhiều người biết Thiên Chúa như là Đấng Tạo Hóa và tin vào sự vĩ đại của Ngài, nhưng họ không thực sự biết Ngài. Càng hiểu biết đường lối của Ngài chúng ta càng yêu mến Ngài và tín thác cho Ngài.

Sách Gióp phong phú:

1. *Trong triết lý*: Mặc dù là cuốn sách cổ, nó được đồ đầy với hồ sơ thần thiêng của triết học nhân loại, và sự mò mẫm mù lòa của khôn ngoan nhân loại. Lý trí của nhân loại chẳng bao giờ có thể vượt qua những người bạn của Gióp trong việc giải thích những mâu nhiệm lớn lao của kinh nghiệm con người trên những cơ sở tự nhiên. (Đọc 1Cor 2:14 và Col 2:8)

2. *Trong những viên ngọc quý của chân lý tu đức*: hãy chú ý đọc những đoạn này: 1:21; 5:17; 13:15; 14:14; 16:21; 19:23-27; 23:10; 26:7-14; 28:22-28; 42:1-6. Đó là những câu được trích dẫn thường xuyên nhất và là những đoạn được yêu mến nhất trong cuốn Kinh Thánh.